

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium
consignavit

Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar. Pars Prima

Puente, Luis de la

Pragæ, 1672

Cap. 17. Quam inusitados illi favores Deus præstiterit compensando ipsi id,
quod patiebatur, & peculiaribus visionibus cœlestis gloriæ, quæ illam
manebat, & quantopere sibi in ea complacuerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38580

CAPUT XVII.

Quàm inusitatos illi favores DEUS præstiterit, compensando ipsi id, quod patiebatur, peculiaribus visionibus cœlestis gloriæ, quæ illam manebat, & quantopere sibi in ea complacuerit.

IN tertio libro collegimus plurimas revelationes, concernentes beatitudinem Sanctorum, ac modum ad eam perveniendi, per vias crucis & afflictionum. Et quamvis ipsi pleræq; à DEO fuerint factæ hoc tempore, ut illam animaret ad patiendum, sunt tamen ibi relatæ, ad declarandum illud mysterium nostræ fidei. Nunc addemus alias de cœlesti gloria, quam jam habebat viciniorem, ne in suo cursu deficeret.

§. I.

DUm, inquit, aliquando manè agerem cum DEO, derepente me mihi eripuit, sibi que ipsi impressit ad eum, ut me viderim in pectore DEI, eâ specie, quâ hic pingitur anima. Postquam me ibi conspexissem, extimui ac dixi: Mi Domine, & qualia facit Tua Majestas? Dominus mihi respondit: Anima, ne te angas, neque affligas; si non vis esse mecum, dimittam te. Ego autem dixi: Non, mi Domine, tecum volo esse, & exequi tuam sanctissimam voluntatem. Mei Domini Angeli, & illi alij quatuor aspiciebant me, existentem in Divino pectore, vehementer stupentes bonitatem, munificentiam, misericordiam, ac demissionem Domini. Hoc modo me DEUS secum tulit ad cœlestem Jerosolymam. Cum essem ibi, exposuit me Dominus ex se ipso, dixitque Sanctis Angelis, qui me comitabantur: Hæc anima, est mea filia plurimum dilecta, in qua ego mihi summè complaceo; juvare illam sollicitè. Isti mysterio inter-

fuerunt Sancti Patriarchæ Sanctus Dominicus, & sanctus Ignatius, obstupescentes quòd me videres, ita constitutam. Hoc dicto, me Dominus denuò impressit suo pectori, tulitq; me ulterius intra cœlestem Patriam, atque præsentibus plurimis Angelis, ac multis Sanctis Beatis, ex quibus multos agnovi, coram omnibus, & ad magnam eorum admirationem, ut viderenter consternari me videndo, secundo dixit Latine: Hæc est mea Filia plurimum dilecta, in qua mihi summè complaceo. Omnes intuebantur, & stupebant, videntes gratiam, quam mihi DEUS præstabat. Deinde præcepit Dominus Angelis, ut me circumducerent in cœlesti Aula, sicut Novitia, quando illi confertur habitus Religionis, duci solet ad Moniales, ut ipsam amplectantur. Atque omnes Angeli & Beati, me stringebant brachijs, & præferebant singularem admirationem, quòd me ibi viderent. Hoc modo fui ducta, per Sanctam Civitatem DEI, donec pervenissem ad sanctissimam Virginem Dominam nostram: cujus Majestas me suscepit peramanter, & affabiliter, sustulit me ad sua brachia, ibique mihi præstitit mille gratias. Mansi cum illa satis diu: ac tandem mandavit DEUS meis Dominis, ut me reducerent ad meum angulum.

Alio die (in Decembri Anno 1622.) agens cum DEO, adverti, quòd mihi Divina Majestas vellet præstare aliquam gratiam. Non concessit DEUS locum meis timoribus, ideòq; statim vidi descendentes ex cœlo plurimos Angelos, splendide vestitos & exornatos, qui musicis instrumentis & vocibus concinebant Divinas
PPPP
lau-

verunt me Angeli, & collocaverunt in quadam quasi sella, in qua comitante me sanctissima Virgine, fui lata ab illis ad cœlum, & ostenderunt mihi quandam speciem Divinorum palatiorum, in quibus nihil aliud erat, quàm gloria DEI, & magis DEUS, atque splendor Divinæ gloriæ, quæ est inexplicabilis. Deinde vidi Beatissimam Trinitatem, & peculiariter Personam Spiritus Sancti, qui me exornavit ac ditavit, imponens coronam meo capiti, & splendidissimos annulos digitis, circumdeditque me elegantissimo cingulo, & hoc modo me eadem Divina Majestas secum univit, fuique longo tempore fruita Divino ipsius Esse. Postquam ad me fuisset reverfa ex hac unione, præcepit DEUS Angelis, ut me ita vestitam & exornatam, reducerent ad meum angulum, eò quòd ea cimelia nunquam mihi essent auferenda: ideoque illa nunc hic habeo & video, quamvis non videantur ab alijs.

§. III.

ALias manè per idem tempus (12. Decembris anno 1623.) agens cum DEO, vidi intra meum cubiculum splendidissimam nubem, quæ illud replebat lumine & splendoribus, atque ipsa efformabat, quasi aliud conclave, in cuius superiore parte erat Sol, evibrans maximos radios claritatis & splendoris, quibus irradiabat capita meorum Dominorum Angelorum, qui ordinariè mecum manent, ita ut non attingeret alios multos, qui eò venerant. Mirata sum, videns id mysterium, & timui, more solito. Subitò ex eo Divino Sole prodiverunt radij, qui pertingebant ad meam animam, & per illos ei communicabantur illius influentiæ ac virtutes, quas mea anima recipiebat, per eosdemque tendebat ad eundem Solem, ac se cum illo uniebat, & convertebatur in alium similem solem, ad eum modum, quo ignis transmutat in se ferrum, quod occupat. Ibi incepti vehementer timere: sed meus sanctus Angelus Custos mihi dixit eum imperio: Eja, Anima, permitte

DEUM peragere istud mysterium. Hoc dicto conquievi. Accesserunt ad me mei Domini, elevaverunt me, & vestiverunt, sicut solent, duxeruntque etiam partem inferiorem meæ animæ, & me totam ad Solem, ita ut ego me non adverterem esse in lecto, & subinde mihi viderer in eo esse. Interea cum illo Divino Sole illa tota nubes, unà cum Angelis decantantibus Divinas laudes, & ipse Sol unà mecum, adeoque omnia simul elevata fuerunt usque ad cœlestem Jerosolymam, ubi sum præsentata Beatissimæ Trinitati; ac Dominus Trinus ac Unus se univit mecum, & ego cum Divina Majestate, ubi, meo modo, sum fruita diu illo Divino Esse, ut nescirem, neque intelligerem, essent in meo angulo, an non. Postquam fuisset fruita eò Domino, ducta sum à meis Dominis Angelis ad meum angulum, & interrogavi meum sanctum Angelum Custodem: Dicat mihi Sanctus Angelus, quomodo hoc fuit factum, ut mihi viderer esse abducta, nec me adverterem hic manere; aliunde autem interdum mihi viderer animadvertere, me esse in meo loco? Sanctus Angelus mihi respondit: Tace, Anima, non intelligis hoc? nonne scis, DEUM esse ubique, & ubi vult, ostendere suam gloriam; postèque hic, ubi manes, facere quod vult, atque etiam te totam transferre, quò Divinæ ipsius Majestati libuerit? utrumque potest DEUS facere, quod tu non percipis.

§. IV.

Durantibus meis magnis cruciatibus, quos his diebus patior, præcepit DEUS meis Dominis Angelis (in Aprilis anno 1613.) ut me ducerent ad cœlestem Jerosolymam. Ego propter meos ordinarios timores valde reluctabar eò ire, usquedum mihi Dominus dixit: Verè, Anima, multis tecum egi, ut tibi auferrem istos timores, & tu adhuc times, cum non habeas causam. Respondi: Domine mi, tu scis, quòd desiderem, me in omnibus conformare tuæ sanctissimæ voluntati, optemque tibi non displicere, & propterea

P p p p z time.

timeam. Dominus autem mihi respondit: Jam ego id novi, Anima, atque idcirco permitto, & tibi relinquo tuos timores, ut sint pars tuæ crucis, & in hoc mihi non displices; nunc veni mecum. Sancti Angeli me sustulerunt, elevantes me ex lecto, & induerunt ac ornaverunt vestibus atq; cimelijs, more solito, quæ mihi elapsis diebus dederat sacratissima Persona Spiritus Sancti, quando peregit in me illâ cœlestē desponsationē, & collocatam in quadam quasi sella, me tulerunt ad cœlestē Patriam cum comitatu multorū Angelorum DEI, qui venerant ad me comitandā, alij armati, alij eleganter ornati, alij cum hastis, alij cum gladijs, sicut quando satellites comitantur Regem; alij me præcedebant, alij sequebantur. Et sanctus Angelus meus Custos mihi dixit: Ecce Anima, cum tali custodia, qualem tibi Dominus submittit, cur times, ac te affligis? Dum ita procederem ad Cœlum, manifestavit mihi DEUS, in inferno esse magnum tumultum, & vidi, quòd Princeps diabolorum, videns me ita ascendentem, ringeretur præ dolore ac rabie, imperaretque diabolis, ut citò pergerent, ad impediendum mihi transitum, & ingressum ad cœlum. Illi verò volebant ipsi obedire, & dicebant: Frustra ibimus, quia est magna potentia illorum, quos ducit, ad sui defensionem. Timebant; ille verò urgebat, ut irent, vocando illos vecordes, canes, & impetendo ipsos mille convitijs; sed actum agebat dixitque ipsis: Ego ei intercludam viam: Hoc non, reposuerunt illi, quia cederet in tuum dedecus: ac tandem quidam se proripuerunt, quasi quatuor, qui me aspiciabant eminus, neq; sunt ausi accedere, videntes ingens robur satellitij, quod me comitabatur. Perveni ad Cœlum, quod totum videbatur pandi, & egressi sunt multi Angeli DEI ad me excipiendam, duxeruntq; me ad conspectum Beatissimæ Trinitatis, & DEUS me jussit poni in quodam loco, mirè alto & eminente, ac valde augusto, è regione cujusdam Solis, qui erat ipsemet DEUS, atq; iste feriens me suis Divinis radijs introdu-

xit me in se ipsum, & sic mansi cum Divina Majestate. DEUS sit benedictus, Amen.

§. V.

DUm aliquando his diebus (in Novembri anno 1622.) agerem cum DEO, dixi Divinæ majestati cum magno affectu: Veni mi DEUS, veni mi Domine, præpara me, pro te, tuis Divinis donis & auxilijs, intelligens per hoc, ut me DEUS præpararet ac disponderet ad bene moriendum, & potiendum ipsius Majestatis. Repetebam hæc verba frequenter, & cum ardentibus affectibus ac desiderijs cordis mei, ut mihi viderer deficere. Interea vidi Majestatem Christi JESU nostri Domini, DEI & Hominis veri, in cœlesti Patria, qui me diu aspexit, & conversus ad plurimos Angelos, qui aderant præsentēs, dixit illis: Videtisne hanc Animam, quæ conficitur in vocando me? Parate vos, eamus ad illam. In momento, cum magna aviditate ac promptitudine se omnes disposuerunt, alij assumptis lucidissimis armis, ac vestibus elegantissimis, alij conscensibus equis mysticis, non quales sunt, sed valde spiritualibus, ut viderentur esse equi, sed carentes illâ crassitie equorum terrestrium. Ita omnes abiverunt ex cœlo, & Dominus veniebat splendide exornatus coronâ regiâ, & insignibus DEI. Hominis, Regis ac Domini totius mundi, atque uni suorum Sanctorum pedum, habebat suppositum in parvam molem contractam mundum rotundum: Situs ipsius illum prementis bene representabat infinitam potentiam, quâ dominatur toti mundo. Hoc modo venit ad me Dominus. Præcedebant & sequebantur Divinam Majestatem multi Angeli, tam pedes, quàm equites, & latera Domini stipabant aliqui Sancti antiqui Patriarchæ, quos non agnovi. Postquam pervenisset ad portam, omnes Angeli, qui præcedebant, intraverunt ad meum cubiculum, & applicuerunt se parietibus. Dominus substitit modicum apud portam, & cum ex sanctis Patriarchis dixit voce altâ, quæ

audiui latinè : *Dixit Dominus Domino meo, sede à dextris meis, donec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum.* Ingressus est deinde Dominus cum magna gravitate, & autoritate meum cubiculum, & dixit sanctis Angelis, qui erant intus: Vos expectate hic, quia conclave Sponsæ, solus Sponsus debet ingredi. Subitò me vidi in quodam cubiculò, instar facelli elegantissimè & pulcherrimè exornati, quod inspectantibus omnibus Angelis est ingressus Dominus. Erat facellum ità dispositum, ut omnes qui erant foris, viderent, quid intus ageretur. Incepit me Divina Majestas splendè adornare, & vestire suâ manu, replevit me elegantibus & pretiosis cimelijs, imposuit coronam auream meo capiti, cooperuit me pretioso pallio, & postquam fuisset exornata, dixit mihi Divina Majestas: Anima & Sponsa mea, vocavisti me, ut venirem

ad te, & petivisti, ut te præpararem ac disponerem. Jam es adornata, ac dirata, meis thesauris & donis, ac disposita: vale usq; ad diem nuptiarum, quæ erunt æternæ, ac durabunt perpetuò. Dedit mihi divina Majestas ter benedictionem, & abiit, sicut venerat. Quia eram adèò absorpta, & abrepta à Domino, fruebârque his divinis bonis, non aspexi neque cognovi, quinam fuissent illi sancti Patriarchæ, Sanctus Angelus meus Custos venit, sicut solet, & servavit in se ipso illa cimelia. DEUS sit benedictus, propter omnia opera sua. Ego vehementer obstupui magnitudinem bonitatis divinæ, & fui confusa, quòd me audirem ab ipso vocari Sponsam, quia nunquam Dominum audeo vocare Sponsum, cum sim indigna ipsius Ancilla.

CAPUT XVIII.

De varijs DEI & Sanctorum dictis, concernentibus ea, quæ patiebatur, excitantium ipsam ad patiendum.

§. I.

Pridie Dominicæ *Quasi* modò anno 1623. fui vehementer afflicta à gravibus, & valde continuis doloribus, ut mihi jam non viderer posse illos sustinere, optaremque, ut me DEUS ad se transferret, & cum his desiderijs dixi: Veni mi DEUS, veni mi Domine, & abeamus. Dominus autem mihi respondit: Já venio, Anima, jam venio. Tú ego: Videris mi, DEUS, habere pedes plumbeos. Non habeo, Anima, dixit Dominus, sed alas aquilæ: si doloris essem capax, dolerem, quòd te videã, pati: verùm scias, quòd tecum agam, sicut agii Mater cum dilectif-

sima Filia, dum illam videt habere malè affectum caput, & si opus sit eam tondere, ut bene curetur, ipsa illam tondet, sed lachrymantibus oculis, præ commiseratione; ità ego quodammodo permitto, ut patiaris, pro tuo majore bono & profectu, ac majore gloria, non tamen absque dolore, & compassione, quoad sum hujus capax, quòd videlicet, si possem tibi condolare, id facerem.

Aliâ vice (in Decembri anno 1614.) vehementer afflicta dolore oculorum, dixi ad DEUM, non esse, cur habenda sit cura oculorum corporis: illuminaret mihi proinde oculos animæ, ad agnoscendas veritates, quas mihi revelabat. Responditque mihi Dominus, ità esse, non enim diu duraturos oculos corporis: oculos
PPPP 3 autem